

50 faktów o Hugo Chavezie i boliwijskiej rewolucji

17 marca 2013

Prezydent Hugo Chavez, zmarły 5 marca 2013 r. na raka w wieku 58 lat, na zawsze odmienił historię Wenezueli i Ameryki Łacińskiej.

1. Nigdy w historii Ameryka Łacińska nie miała politycznego lidera z tak niezaprzeczalnie demokratycznym poparciem. Od dojścia do władzy w 1999 r. w Wenezueli wybory odbyły się 16 razy. Hugo Chavez wygrał 15 razy, ostatnio 7 października 2012 r. Pokonywał swoich rywali o 10-20%.

2. Wszystkie międzynarodówki – od Unii Europejskiej, przez Organizację Stanów Amerykańskich, po Unię Narodów Południowo-Amerykańskich i Centrum Cartera – jednogłośnie orzekały o pełnej przejrzystości i uczciwości wyborów.

3. James Carter, były prezydent USA, powiedział, że system wyborczy Wenezueli był „najlepszy na świecie”.

4. Powszechny dostęp do edukacji wprowadzony w 1998 r. doprowadził do wyjątkowych rezultatów. Około pół miliona Wenezuelczyków nauczyło się pisać i czytać dzięki kampanii Misja Rubikon I.

5. W grudniu 2005 r. UNESCO stwierdziło, że Wenezuela wyeliminowała analfabetyzm.

6. Liczba dzieci uczęszczających do szkół wzrosła z 6 w 1998 r. do 13 milionów w roku 2011; obecnie wskaźnik ten wynosi 93,2%.

7. Misja Rubikon II została uruchomiona w celu podniesienia całej populacji na drugi poziom. Procent zapisujących się do szkół średnich wzrósł z 53,6% w 2000 r. do 73,3% w roku 2011.

8. Misje Ribas i Sucre umożliwiły dziesiątkom tysięcy młodych dorosłych podjęcie studiów uniwersyteckich. Liczba studentów wzrosła z 895000 w 2000 r. do 2,3 miliona w roku 2011; powstały nowe uczelnie.

9. W odniesieniu do zdrowia, utworzono Narodowy Publiczny System w celu zapewnienia wolnego dostępu do opieki medycznej dla wszystkich Wenezuelczyków. Między 2005 a 2012 r. utworzono 7873 nowe centra medyczne.

10. Liczba lekarzy wzrosła z 20 na 100000 obywateli w 1999 r. do 80 na 100000 w 2010 r., tj. o 400%.

11. Program Barrio Adentro I umożliwił przeprowadzenie 534 milionów konsultacji medycznych. Około 17 milionów ludzi brało w nim udział, gdy w 1998 r. 3 miliony miały regularny dostęp do opieki zdrowotnej. Uratowano 1,7 miliona istnień ludzkich między 2003 a 2011 r.

12. Śmiertelność niemowląt spadła z 19,1% w 1999 r. do 10% w roku 2012 – 49% spadek.

13. Średnia długość życia wzrosła z 71,2 w 1999 r. do 74,3 roku w 2011 r.

14. Dzięki Operacji Miracle, rozpoczętej w 2004 r., 1,5 miliona Wenezuelczyków cierpiących na zaćmę i inne choroby oczu, odzyskało wzrok.

15. Od 1999 do 2011 r. wskaźnik biedy spadł 42,8% do 26,5%, a wskaźnik ubóstwa, w tym samym okresie, z 16,6% do 7%.

16. W Indeksie Ludzkiego Rozwoju (HDI) ONZ Wenezuela wskoczyła na 73 miejsce w roku 2011, gdy w 2000 r. znajdowała się na 83 miejscu (program UNDP); jednocześnie zyskała kategorię wysokiego rozwoju.

17. Współczynnik GINI, ukazujący rozwarstwienie finansowe w kraju, spadł z 0,46 w 1999 do 0,39 w roku 2011.

18. Według UNDP, Wenezuela utrzymuje najniższy wskaźniki GINI w Ameryce Łacińskiej – jest krajem z najmniejszym rozwarstwieniem społecznym w regionie.

19. Niedożywienie dzieci zostało zredukowane o 40% od 1999 r.

20. W 1999 r. 82% ludności miało dostęp do bezpiecznej wody pitnej; teraz jest to 95%.

21. Za prezydentury Chaveza, wydatki socjalne wzrosły o 60,6%. [o prawdziwej naturze wydatków socjalnych przeczytasz u Mizi – Ussus]

22. Przed 1999 r. tylko 387000 starszych ludzi otrzymywało pensje. Teraz jest to 2,1 miliona.

23. Od 1999 r. wybudowano w Wenezueli 700000 mieszkań.

24. Od 1999 r. rząd dostarczył/zwrócił ponad milion hektarów ziemi pierwotnym mieszkańcom.

25. Reforma rolna umożliwiła dziesiątkom tysięcy rolników uzyskanie ziemi na własność. W całej Wenezueli rozdzielono ponad 3 miliony hektarów.

26. W 1999 r. Wenezuela produkowała 51% konsumowanej żywności w kraju. W 2012 r. współczynnik ten wzrósł do 71%, gdy tymczasem konsumpcja żywności wzrosła o 81%. Jeśli konsumpcja żywności w 2012 r. zatrzymałaby się na poziomie z roku 1999, to Wenezuela produkowałaby 140% spożywanej żywności.

27. Od 1999 r. średnie spożycie kalorii na głowę wzrosło o połowę dzięki Misji Żywnościowej, dzięki której utworzono sieć 22 000 sklepów (MERCAL, Domy Spożywcze, Red PDVAL), w których sprzedawane produkty są subsydiowane do 30%. Spożycie mięsa wzrosło w tym czasie o 75%.

28. 5 milionów dzieci otrzymuje teraz darmowe posiłki poprzez Szkolny Program Żywieniowy. W 1999 r. było to 250 000.

29. Niedożywienie spadło z 21% w 1998 r. do 3% w 2012 r.
30. Według FAO, Wenezuela poczyniła największe postępy w zmniejszaniu głodu w rejonie Ameryki Łacińskiej i Karaibów.
31. Znacjonalizowanie PDVSA, kompanii naftowej, umożliwiło Wenezueli odzyskanie niezależności energetycznej.
32. Nacjonalizacja sektora elektrycznego i telekomunikacyjnego (CANTV i Electricidad de Caracas) zakończyła prywatne monopole i umożliwiła powszechny dostęp do tych usług.
33. Od 1999 r. utworzono ponad 50 000 spółek we wszystkich sektorach gospodarki.
34. Bezrobocie spadło z 15,2% w 1998 r. do 6,4% w 2012 r. – utworzono ponad 4 miliony miejsc pracy.
35. Płaca minimalna wzrosła ze 100 boliwarów (16 USD) w 1998 r. do 247,52 boliwarów (300 USD) w 2012 r. Jest to najwyższa płaca minimalna w Ameryce Łacińskiej.
36. W 1999 r. 65% pracujących otrzymywało pensję minimalną; w 2012 r. już tylko 21,1% pracowników zarabiało na poziomie minimalnym.
37. Dorośli, w określonym wieku, którzy nigdy nie pracowali, nadal otrzymują ekwiwalent 60% pensji minimalnej [jeszcze raz spojrz do tekstu Mizi, jeśli wydaje Ci się to głupie].
38. Kobiety nieposiadające dochodów, a także niepełnosprawni, otrzymują pensję w wysokości 80% płacy minimalnej.
39. Liczbę godzin pracy zmniejszono do 6 dziennie, 36 w tygodniu, bez zmniejszenia płac.
40. Dług publiczny spadł z 45% PKB w 1998 r. do 20% w 2011 r. Wenezuela wystąpiła z Międzynarodowego Funduszu Walutowego i z Banku Światowego, zaraz po spłaceniu swoich wierzytelności wobec powyższych.

41. W 2012 r. wzrost gospodarki Wenezueli wyniósł 5,5% – to jeden z najwyższych wyników na świecie.
42. PKB na głowę wzrósł z 4100 USD w 1999 do 10810 USD w roku 2011.
43. Według corocznego rankingu Światowego Szczęścia 2012, Wenezuela jest drugim najszczęśliwszym krajem Ameryki łacińskiej, za Kostaryką, i dziewiętnastym na świecie, pod tym względem, wyprzedzając Niemcy i Hiszpanię.
44. Wenezuela świadczy więcej pomocy dla kontynentu amerykańskiego niż USA. W 2007 r. Chavez wydał ponad 8800 milionów dolarów grantów, pożyczek i pomocy energetycznej (administracja Busha 3000 milionów).
45. Po raz pierwszy w historii Wenezuela posiada własne satelity (Bolivar i Miranda) i jest niezależna na polu technologii kosmicznych. Cały kraj posiada pokrycie internetowe i telekomunikacyjne.
46. Utworzenie Petrocaribe w 2005 r. zagwarantowało 18 krajom Ameryki łacińskiej i Karaibów (90 milionom ludzi) bezpieczeństwo energetyczne, poprzez subwencję na ropę na poziomie 40-60%.
47. Wenezuela dostarcza także pomoc dla biednych społeczności w Stanach Zjednoczonych, poprzez dostarczanie subsydiowanych paliw.
48. Utworzenie Boliwijskiego Sojuszu Narodów Naszej Ameryki (ALBA) w 2004 r. między Kubą i Wenezuelą położyło fundament dla wzajemnej pomocy i współpracy. Obecnie sojusz składa się z ośmiu krajów, które umieszczają w centrum zainteresowania ludzkie życie, usuwając biedę i wykluczenie społeczne.
49. Hugo Chavez był sercem utworzonej w 2011 r. Społeczności Ameryki łacińskiej i Państw Karaibów (CELAC), która po raz pierwszy przyniosła emancypację 33 krajów regionu spod tuteli

USA i Kanady.

50. Hugo Chavez odegrał kluczową rolę w procesie pokojowym w Kolumbii. Według prezydenta Juana Manuela Santosa, „jeśli wejdziemy w solidny projekt pokojowy, z jasnym i konkretnym postępem, proces nieosiągnięty z FARC, to dzięki poświęceniu Chaveza i rządu Wenezueli.”

Autor: Salim Lamrani

Tłumaczenie (za angielską wersją Tima Andersona z [Global Research](#)): Ussus

Źródło oryginalne: operamundi.uol.com.br

Źródło polskie: [Stop Syjonizmowi](#)